

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Elgaard gjorde endvidere nogle Bemærkninger angaaende de Understøttelser, der findes spredt over de forskellige Budgetter paa Finansloven.

Som det fremgaar af de aarlige Oversigter over Lønninger, Honorarer, Understøttelser m. v., som tilstilles Folketingets Finansudvalg af Finansministeriet, udgjorde Bevillingerne til Understøttelser i Finansaaet 1930—31 ca. 1,5 Mill. Kr., men er i de forløbne 10 Aar gradvis reduceret til ca. 1,3 Mill. Kr., med hvilket Beløb Udgiften er opført saavel for indeværende Finanslov som paa Finanslovsforslaget for 1940—41. Det fremgaar heraf, at Udviklingen i de senere Aar er gaaet i Retning af at indskrænke Understøttelserne, hvilket bl. a. staar i Forbindelse med de ved Socialreformen gennemførte Hjælpeforanstaltninger.

De her anførte Tal omfatter kun de egentlige Understøttelser, medens der ikke er taget Hensyn til de paa Undervisningsministeriets Budget opførte Forfatter- og Kunstnerunderstøttelser eller til de Hædersgaver, der uafhængigt af Modtagernes økonomiske Forhold ydes som Anerkendelse fra Statens Side af den paagældendes Indsats til Gavn for Samfundet.

Understøttelserne falder i to Grupper, nemlig dels Understøttelser, der kan tilstaaes af Administrationen, uden at der i de enkelte Tilfælde kræves Tilslutning fra Bevillingsmyndighederne, og dels Understøttelser, der søges bevilget enkeltvis paa de aarlige Bevillingslove.

De administrativt tilstaaede Understøttelser er som Hovedregel opført paa Finanslovens forskellige Paragraffer under en særlig Konto „Det faste Beløb“. Af denne Konto kan de enkelte Ministre uden særlig Tilslutning fra Bevillingsmyndighederne tiltrængende Personer yde dels aarlige Understøttelser, dels Understøttelser een Gang for alle, f. Eks. som Sygehjælp, Begravelseshjælp o. lign., alt under Forudsætning af, at Understøttelsen ikke overstiger et Beløb paa 300 Kr.

De saakaldte Finanslovunderstøttelser, der opføres paa de forskellige Ministeriers Budgetter som „Det midlertidige Beløb“, ydes efter Bevilling i hvert enkelt Tilfælde til ikke-pensionsberettigede Statsfunktionærer og disses Enker samt — om end i mere begrænset Omfang — til andre Personer med større eller mindre Tilknnytning til Statstjenesten.

Disse Understøttelser forelægges altid Finansministeriet til Godkendelse, bl. a.

for at sikre en ensartet Afgørelse paa dette Omraade, hvorhos de som Hovedregel forelægges for Folketingets Finansudvalg.

Der er for de her omhandlede Understøttelsers Vedkommende efterhaanden dannet en fast Praksis, hvorefter Personer, der i en vis længere Aarrække — i Regelen mindst 10 Aar — har været knyttet til Statstjenesten uden at være pensionsberettigede; kan opnaa en Understøttelse paa indtil to Trediedele af kalkuleret Pension, naar der foreligger økonomisk Trang hos Ansøgeren. De paagældendes Enker kan paa samme Betingelse opnaa en Understøttelse paa indtil Halvdelen af det af Manden oppebaarne Beløb.

Efter Socialreformens Gennemførelse er man kommet ind paa at begrænse Understøttelserne til Personer, der opnaar Aldersrente eller Invalidere, saaledes at der højst tilstaaes de paagældende en supplerende Understøttelse af Statskassen paa 200 Kr., hvilken Ordning har været medvirkende til den konstaterede Nedgang i Udgiften til de her omhandlede Understøttelser.

At det ærede Medlem Hr. Gregersen faar Pulterkammerformælinger, naar han betragter Finanslovsforslaget, forbavser mig ikke. Efter hans Opfattelse er formentlig største Delen af de Udgiftsposter, der findes paa Forslaget, saa temmelig overflødige. Men naar det ærede Medlem mener, at der ud fra selve det Grundlag, hvorpaa Forslaget er udarbejdet og maa udarbejdes, skulde tiltrænges en omfattende Oprydning, kan det kun skyldes Ukendskab til det omfattende Arbejde, der Aar efter Aar gøres saavel i Fagministerierne som i Finansministeriet ved Gennemgangen af de enkelte Poster i Forslaget, og som efterfølges af den Kontrol, der udføres af det høje Tings Finansudvalg. Hermed være ikke sagt, at de nuværende Forhold ikke opfordrer til særlig Agtpaagivenhed med Hensyn til Bevillingerne paa Finansloven, men i saa Henseende behøver det ærede Medlem ikke at optræde som Husvagt.

Det ærede Medlem Hr. Jens Møller fremsatte nogle kritiske Bemærkninger om det særlige sønderjyske Tjenestemandstillæg, hvis Ydelse efter det ærede Medlems Mening virkede krænkende over for den sønderjyske Befolkning. Det skulde i visse Kredse gaa under Navnet „Hottentottillægget“. En saadan Opfattelse virker meget overraskende paa mig og staar i ubetinget Modstrid til den Tankegang, som har været bestemmende for Tilstaaelsen af disse Tillæg. De gaar, som man vil vide, tilbage til 1920, da Danmark overtog de sønderjyske Lands-